

Vì sao có nhân loại

Trước tiên nhân dịp Tết Nguyên đán chúc mừng tất cả!

Năm mới vốn nên nói đôi lời chúc mừng mà mọi người thích nghe, nhưng tôi thấy nguy hiểm đang từng bước từng bước tới gần nhân loại. Vì thế các vị Thần Phật mong muốn tôi nói với chúng sinh thế giới đôi lời mà Thần muốn nói; câu nào cũng là Thiên cơ, để con người biết được chân tướng, lại lần nữa cấp cho con người cơ hội được cứu.

Vì sao có nhân loại, vũ trụ từ khi được sinh ra đến lúc cuối cùng phải trải qua quá trình bốn giai đoạn thành trụ hoại diệt vô cùng lâu dài. Vũ trụ một khi đến cuối cùng của quá trình “diệt”, thì hết thảy mọi thứ trong thiên thể, bao gồm cả vũ trụ mà chúng ta đang sinh tồn sẽ trong nháy mắt giải thể không còn! Hết thảy sinh mệnh đều tận diệt!

Người chết đi chỉ là thân thể bề mặt hư hoại lão hóa, chứ nguyên thần (tự ngã thực sự không chết đi) sẽ chuyển sinh vào đời sau. Vũ trụ có thành, trụ, hoại, diệt, con người có sinh, lão, bệnh, tử, ấy là quy luật của vũ trụ; Thần cũng có quá trình như thế, chỉ là lâu dài; Thần càng lớn thì càng lâu dài. Sinh tử của họ không có thống khổ, hơn nữa cả quá trình đều là thanh tịnh, giống như thay chiếc áo ngoài vậy. Cũng là để nói sinh mệnh ở tình huống thông thường sẽ không chết đi. Nếu như vũ trụ, thiên thể vào giai đoạn cuối cùng của thành, trụ, hoại, diệt mà giải thể rồi, thì các sinh mệnh cũng không tồn tại việc chuyển sinh nữa, hết thảy các

sinh mệnh và vật thể đều không tồn tại, hóa thành bụi, hết thấy về “không”. Hiện nay thế gian con người chính đang trải qua quá trình cuối cùng của “diệt” trong thành, trụ, hoại, diệt. Mạt hậu, tất cả đều sẽ biến thành bất hảo, thế nên mới diệt; vì thế xã hội bây giờ mới loạn thế này. Con người không có thiện niệm, trụy lạc, tâm lý biến thái, ma túy tràn lan, không tín Thần v.v. hỗn loạn bùng phát khắp nơi; đó là điều tất nhiên của thiên thể lúc mạt hậu, chính là đã tới lúc này rồi!

Sáng Thế Chủ trân quý chúng Thần cùng rất nhiều sinh mệnh mỹ hảo thiện lương và những tạo hóa mỹ hảo trong thiên thể. Vì thế vào thời kỳ đầu của “hoại”, Ngài đã dẫn theo một số chư Thần tới tầng ngoài cùng của thiên thể (gọi là ngoài Pháp giới) nơi không có Thần và tạo ra Trái Đất. Trái Đất không thể tồn tại độc lập, cần phải có một kết cấu thiên thể tương ứng để hình thành nên một hệ thống tuần hoàn của sinh mệnh và sinh vật thì mới có thể tồn tại. Vì thế Sáng Thế Chủ đã tạo ra một phạm vi lớn bên ngoài Trái đất, mà chúng Thần gọi là “Tam giới”. Chưa đến lúc cứu độ cuối cùng, dù là Thần cao đến đâu, không được Sáng Thế Chủ đồng ý thì cũng không được tùy ý ra vào Tam giới. Trong phạm vi Tam giới có ba giới lớn; chúng sinh trên mặt đất gồm cả tầng nhân loại gọi là “Dục giới”; bên trên Dục giới là giới thứ hai gọi là “Sắc giới”; lên một tầng nữa là giới thứ ba gọi là “Vô sắc giới”. Giới cao hơn thì mỹ hảo hơn, nhưng đều không sao sánh nổi với các thiên quốc ở Pháp giới và bên trên Pháp giới. “Trời” mà nhân loại thường nói ấy kỳ thực là “trời” của Sắc giới và Vô sắc giới trong Tam giới. Trong tam giới tổng cộng có 33 tầng trời, mỗi giới có 10 tầng trời tính thêm bản

thân 3 giới. Con người trong Dục giới, đây là tầng thấp nhất, hoàn cảnh cũng ác liệt nhất. Đời người đau khổ và ngắn ngủi; đáng sợ nhất là thế gian con người không có chính lý, trong vũ trụ thì lý của con người là phản lý (ngoại trừ Pháp lý mà Thần giảng cho con người). Ví như: thắng làm vua, binh tranh thiên hạ, cường giả vi anh hùng v.v. Trong mắt chư Thần đều không là chính lý, đều là cướp, giết mà được. Vũ trụ và Thần không như thế, nhưng ở nơi nhân loại này lại là điều cần thiết, là chấp nhận được; ấy là lý của nhân giới, là “phản lý” đối với lý của vũ trụ ; cho nên muốn trở về trời thì phải “tu” theo chính lý mới được. Có người sống tốt hơn người khác một chút, liền cảm thấy rất tốt rồi; đó là con người so sánh giữa người với người ở giới này, chứ thực ra đều là đang sinh tồn trong đồng rác của vũ trụ mà thôi. Tam giới được kiến lập ở tầng ngoài cùng của thiên thể vũ trụ, nơi đây là do các lap tử thấp nhất, thô nhất, dơ bẩn nhất như phân tử, nguyên tử v.v. tổ hợp thành. Trong mắt của chư Thần thì đây là nơi bỏ rác của vũ trụ. Thế nên chư Thần xem tầng lap tử phân tử này là bùn đất, là nơi tầng thấp nhất; đây cũng là nguyên nghĩa của điều giảng trong tôn giáo rằng “Thượng Đế dùng bùn đất tạo ra con người”; kỳ thực là dùng tầng vật chất do phân tử cấu thành mà tạo ra con người.

Chúng Thần tạo ra con người là theo Sáng Thế Chủ sai phái, bảo các chư Thần khác nhau chiếu theo hình dạng của bản thân mà tạo ra những con người có hình dáng tướng mạo khác nhau; cho nên có chủng người da trắng, có chủng người da vàng, có chủng người da đen v.v; chỉ là ngoại hình khác nhau; sinh mệnh bên trong là Sáng Thế Chủ cấp cho; thế nên đều có chung giá trị

quan. Mục đích Sáng Thế Chủ bảo chư Thần tạo ra con người là để cứu độ chúng sinh trong thiên thể vũ trụ, bao gồm cả chúng Thần vào lúc cuối cùng.

Vậy hỏi vì sao Sáng Thế Chủ bảo chúng Thần tạo ra nhân loại nơi hoàn cảnh thấp kém như thế? Bởi vì nơi đây là tầng thấp nhất của vũ trụ, là nơi khổ nhất; khổ mới có thể tu luyện, khổ mới có thể tiêu tội nghiệp. Trong khổ mà con người vẫn có thể bảo trì thiện lương, còn biết cảm ân, làm một người tốt, thì đó chính là đề cao bản thân. Hơn nữa, cứu độ là quá trình từ dưới lên trên, nhất định phải bắt đầu từ nơi thấp nhất. Sinh mệnh ở đây sống khổ, giữa người với người sẽ có xung đột về mặt lợi ích; hoàn cảnh tự nhiên ác liệt, con người vì sinh tồn sẽ phải lao tâm lao lực v.v; đều có thể cấp cho sinh mệnh cơ hội đề cao và tiêu nghiệp. Khổ nhất định có thể tiêu tội nghiệp; trong thống khổ và mâu thuẫn, người còn có thể bảo trì thiện lương thì sẽ tích công đức, từ đó sinh mệnh đạt được sự thăng hoa.

Đến thời cận đại Sáng Thế Chủ cần dùng thân người để cứu độ chúng sinh vũ trụ, sinh mệnh vốn có trong thân thể người đa số là do “Thần” chuyển sinh thành người đến thay thế. Bởi vì thân thể người có thể trong khổ mà tiêu tội nghiệp, đồng thời trong không có chính lý, có thể giữ vững được chính lý mà Thần bảo, lại có thể bảo trì thiện lương thì sẽ đạt được sự đề cao của sinh mệnh. Mặt hậu tới rồi, cổng trời nơi Tam giới đã mở, Sáng Thế Chủ đã đang lựa chọn những người này để cứu độ.

Thiên thể vũ trụ trong quá trình thành, trụ, hoại tất cả đều đã không thuần tịnh nữa, đều không còn như thời đầu của ‘thành’ nữa, nên mới đi tới “diệt”.

Cũng là để nói, hết thảy trong thiên thể đều bại hoại rồi, chúng sinh đều không còn tốt như thời ban đầu nữa, sinh mệnh cũng đều không thuần tịnh nữa, đều có tội nghiệp rồi, vậy nên mới có ‘diệt’. Trong tôn giáo gọi loại tội đó là “nguyên tội”. Vì để cứu vãn thiên thể vũ trụ, Sáng Thế Chủ bảo chúng Thần, chúng Chủ hạ thế xuống làm người trong hoàn cảnh này, chịu khổ, đền cao, tiêu tội, một lần nữa tái tạo bản thân, từ đó quay trở về thiên đường. (Là vì khi Sáng Thế Chủ cứu người thì cũng đồng thời tạo mới lại vũ trụ) Thiên thể vũ trụ mới là tuyệt đối thuần tịnh mỹ hảo; trong hoàn cảnh gian khổ mà con người vẫn có thể bảo trì thiện niệm; đối mặt với xung kích của quan niệm hiện đại, con người có thể kiên trì quan niệm truyền thống; trong xung kích của vô thần luận và tiến hóa luận, vẫn còn có thể tín Thần; người như thế chính là đạt được mục đích được cứu trở về thiên quốc. Hết thảy loạn tượng đều là Thần an bài vào lúc cuối cùng, mục đích là khảo nghiệm chúng sinh có thể được cứu độ không, đồng thời trong quá trình này khổ cũng có thể tiêu tội nghiệp, hết thảy đều là vì để cứu người trở về thế giới thiên quốc.

Vậy nên nói, đời người không phải vì để đạt được thành tựu gì đó nơi xã hội. Đời người phấn đấu, lăn xả, giành giật không từ thủ đoạn, chỉ có thể khiến người ta trở nên tồi tệ hơn. Hạ thế làm người là để tiêu tội nghiệp, lấy tu luyện tốt bản thân làm mục đích. Con người tới thế gian là vì để được cứu, vì đợi Sáng Thế Chủ cứu về thế giới thiên quốc nên mới đến làm người; trong chờ đợi hết đời này đến đời khác đều đang tích lũy công đức, đó cũng là mục đích của sự luân hồi chuyển sinh của con người; loạn thế là vì để thành tựu

chúng sinh. Nhưng cũng có những người khi gặp khó khăn thì cầu Thần trợ giúp, không được thỏa mãn bèn bắt đầu oán hận Thần, từ đó bước sang hướng phản Thần, thậm chí nhập ma đạo tạo ra tội nghiệp mới. Những người như thế hãy mau chóng quay lại, cầu xin Thần khoan thứ, quay đầu là bờ. Thực ra hết thấy trong đời người, đáng được hay không đáng được, đều là đời trước, kiếp trước làm tốt hay không tốt mà tạo thành nhân quả cho đời sau, kiếp sau; đời trước tích lũy phúc đức nhiều ít bao nhiêu quyết định đời này hoặc kiếp sau phước phận bao nhiêu. Phúc đức nhiều, đời sau sẽ có thể dùng phúc đức đổi thành quan to bổng lộc nhiều, cũng có thể dùng đổi lấy các loại phúc phận tiền tài v.v. gồm cả gia đình hạnh phúc hay không, thậm chí con cái thế nào. Đây chính là nguyên nhân căn bản của việc có người giàu, có người nghèo, có người làm quan lớn, có người không nhà để về; không giống như luận điệu ma quỷ quân bình giàu nghèo mà tà đảng cộng sản tuyên truyền. Vũ trụ là công bằng, sinh mệnh làm được tốt thì sẽ có phúc báo, làm chuyện xấu thì sẽ phải đền trả, đời này không trả đời sau trả; đây là Pháp tắc tuyệt đối của vũ trụ! Thiên, Địa, Thần, Sáng Thế Chủ là từ bi đối với chúng sinh; Thiên, Địa, Nhân, Thần đều là do Sáng Thế Chủ tạo ra, tuyệt nhiên sẽ không đối xử tốt với sinh mệnh này và đối xử không tốt với sinh mệnh khác. Nhân quả báo ứng, ấy là nguyên nhân căn bản của đời người có phúc hay vô phúc.

Biểu hiện của được và mất, trong thực tế thì giống như biểu hiện bình thường của xã hội, thực chất là do nhân quả mà bản thân sinh mệnh tạo ra trước đây. Nhưng có hay không, được hay mất, biểu hiện tại xã

hội nhân loại là phù hợp với trạng thái của xã hội nhân loại; cho nên sống ở đời dù chư vị giàu hay nghèo, nhất định phải làm điều tốt, đừng làm điều xấu, bảo trì thiện lương, kính Trời kính Thần, vui vẻ giúp người. Như thế mới tích lũy phúc đức, đời sau sẽ có phúc báo. Những người già ở Trung Quốc trước đây thường nói, đời này khổ một chút cũng đừng oán Trời oán Đất, hãy làm nhiều việc tốt hãy tích thêm nhiều đức, đời sau sẽ tốt; nói cách khác đời trước không làm điều tốt, không tích phúc đức, thì chư vị cầu Thần giúp đỡ cũng vô dụng. Vũ trụ là có phép tắc của vũ trụ, Thần cũng phải tuân theo. Thần làm điều không nên làm, thì Thần cũng sẽ bị phạt. Không đơn giản như con người nghĩ; chư vị muốn gì thì Thần phải ban cho chư vị sao? Điều kiện là chư vị phải có phúc đức tích từ đời trước, rồi dùng phúc đức mà đổi lấy! Vì đây là Pháp Lý của vũ trụ quyết định. Nhưng giảng từ gốc, đây lại không phải mục đích căn bản của việc tích phúc đức. Đời người sống trên thế gian tích thêm phúc đức, vì dùng để trải đường cho bản thân trở về Trời mới là then chốt nhất, chứ không phải vì để đổi lấy hạnh phúc nhất thời của đời người!

Sư phụ: Lý Hồng Chí

Ngày 29 tháng Chạp năm Nhâm Dần

Ngày 20 tháng 1 năm 2023

(Cập nhật ngày 23 tháng 9 năm 2024)